

Alt i alt mener jeg som nævnt her, at regeringen ikke bare er opmærksom på erhvervsskolerne og deres særlige forhold og de krav, der stilles, men at regeringen har gjort ganske meget for at rette op på en situation, som var uholdbar. Så jeg er i øvrigt ganske enig med forespørgerne i, at vi også i den kommende tid må være meget opmærksomme på erhvervsskolernes videre udvikling.

Forhandling

Anders Mølgaard (V):

Jeg vil starte med at takke ministeren for en meget positiv og meget lovende besvarelse, som, tror jeg, kan give baggrund for et meget stærkt afsæt for en tværpolitisk styrkelse af erhvervsskolernes situation.

Det er vitalt for Danmarks fremtidige udvikling og sikring af velfærden, at erhvervsuddannelserne bliver styrket. Faldet i ungdomsårgangene og det ændrede søgemønster vil give mangel på kvalificeret arbejdskraft i fremtiden, hvis erhvervsskolernes forhold ikke genoprettes. I dag er der ulige økonomiske vilkår mellem de erhvervsrettede og de mere almene ungdomsuddannelser. Venstres mål er at rette op på denne skævhed og gøre det mere attraktivt for de unge at vælge erhvervsuddannelserne. Venstre vil opruste erhvervsuddannelserne og sikre fremtidens velfærd, og det er vigtigt for skolerne videre udvikling, at der ydes en større indsats til fordel for en modernisering af erhvervsskolerne for at sikre deres overlevelse.

På grund af den begrænsede tid vil jeg kun knytte bemærkninger til to forhold, nemlig imageproblemerne og taxametersystemet, hvor jeg vil komme med 13 konkrete løsningsforslag fra Venstres side.

Først imageproblemerne:

Erhvervsskolernes rekrutteringsproblemer har efter vores opfattelse en tæt tilknytning til erhvervsskolernes image eller profil, som i udpræget grad tegnes af erhvervsskolernes samarbejdspartnere og deres forventninger til skolerne. Det drejer sig helt konkret om folkeskolens vejledere, lærere og uddannelsessøgende elever og om forældre, medier, politikere osv. Der tegner sig et tydeligt billede af fordomme, som netop skyldes erhvervsskolernes svage profil; dels fordomme, som beror på misforståelse eller uvidenhed, dels fordomme, der er dybt forankrede og bundet i noget reelt, f.eks. økonomi.

Fordommene angriber enten erhvervsskolerne i en følelsesmæssig sammenhæng, som kan sættes i forbindelse med navne – hvad man tilfældigvis har hørt om uddannelsen fra venner og bekendte – eller de angriber erhvervsskolernes ledelse og mål, økonomi og kompetence, der bl.a. igen relateres til erhvervsskolernes taxameterregulerede profil. De fordomme, der beror på uvidenhed, kræver som udgangspunkt, at der sker en generel holdningsændring, for at man kan løse problemet med den faldende rekruttering.

Det er især den nye generation af unge, der vælger uddannelse med hjertet, fordi de generelt er usikre i selve valget af uddannelse. Måske mangler de kendskab til uddannelsen, måske er de usikre med hensyn til jobmuligheder og videre karriereforløbsmuligheder, og måske påvirkes de af omgangskredsen, forældrene, skolevejlederne og samfundsdebatten. Når der hersker usikkerhed om erhvervsskolernes indhold, vil de unge i stigende grad være tiltrukket af gymnasie- og hf-kurser, fordi miljøet dér ligner en naturlig overbygning på folkeskolen.

Erhvervsuddannelsernes rekrutteringsgrundlag vil næppe styrkes i fremtiden, medmindre også selvstændighedskulturen bliver styrket i uddannelsessystemet.

Så nogle kommentarer til taxametersystemet:

Venstre mener, at principperne og idéerne omkring taxameterbevillingerne er ideelle, fordi de stimulerer og motiverer til ressourcebevidsthed. Men på den anden side forudsætter systemet med taxameterbevillinger, at der er en vis konkurrence til stede, som skal bevirke, at kvaliteten højnes. Men konkurrenceforholdet er i realiteten ret sløret. Erhvervsskolerne dækker typisk et meget afgrænset lokalområde, og anskues denne geografiske placering ud fra elevernes manglende mobilitet i forhold til uddannelsessted, vil det bemærkes, at der kun i ringe omfang er konkurrence erhvervsskolerne imellem.

Eleverne vælger et uddannelsessted, der har en central placering, typisk i forhold til deres bopæl. Det geografiske valg er bestemt af et tilvalg af sociale relationer og måske også et fravalg af tidsmæssige omkostninger. De erhvervsrettede uddannelser, i særdeleshed handelsskolerne, konkurrerer derimod med de almene gymnasier, fordi de stort set dækker de samme geografiske områder. Men denne konkurrence fungerer imidlertid på ulige vilkår, fordi de gymnasiale uddannelser ikke er indrettet efter